

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2043/2019
20.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Желимир Џамбић адвокат из ..., против тужене „Банка Интеса“ АД са седиштем у Београду, коју заступа пуномоћник Зоран Наумовић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3543/18 од 05.03.2019. године, у седници већа одржаној 20.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3543/18 од 05.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3543/18 од 05.03.2019. године преиначена је пресуда Основног суда у Пријепољу, Судске јединице у Новој Вароши П1 275/2016 од 06.02.2017. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле АА из ..., којим је тражила да се поништи решење тужене „Банка Интеса“ АД Београд, и то решење број .. од 07.11.2014. године и решење број .. до 07.11.2014. године, којима је отказан уговор о раду тужилји и да се обавезе тужена да тужилју врати на рад на послове који одговарају њеној стручној спреми, као неоснован; обавезана је тужилја да туженој плати трошкове парничног поступка у износу од 96.750,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде, док је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...87/18) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се указује и на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена пред другостепеним судом, али се не наводи коју одредбу Закона о парничном поступку другостепени суд није применио или није правилно применио, а што би утицало на правилност и законитост побијане пресуде. Закон о парничном поступку не прописује да другостепени суд, приликом поновног одлучивања (након укидања првостепене пресуде у истој правној ствари) има обавезу да прихвати мишљење другог већа које је исказано у претходној другостепеној одлуци. Побијана другостепена пресуда садржи оцену свих жалбених навода који су од одлучног значаја за доношење одлуке о жалби, у смислу члана 396. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу на неодређено време код тужене и радила на радном месту благајника у експозитури у ..., до отказа уговора о раду по побијаним решењима тужене. Одлуком Извршног одбора директора тужене бр. .. од 07.10.2014. године, одобрено је затварање 14 експозитура тужене, међу којима и експозитура у ... и то до 31.12.2014. године. Тужена је донела Одлуку о утврђивању технолошког вишка број .. од 17.10.2014. године, којим је утврђено да у року од 30 дана у наведеним експозитурама престаје потреба за 28 запослених, а у експозитури у ... за пет запослених, међу којима је и тужила, те да им радни однос престаје као технолошком вишку уз исплату отпремнине.

У време давања отказа тужили, тужена је имала више од 300 запослених на неодређено време, а радни однос је престао за 28 запослених на неодређено време, тако да тужена није била у обавези да доноси Програм решавања вишка запослених, што је међу странкама и неспорно. Решењем директора тужене број .. од 07.11.2014. године отказан је уговор о раду тужили са припадајућим анексима уговора о раду због престанка потребе за њеним радом, уз исплату отпремнине, при чему је, у образложењу решења, наведено да није постојала могућност да се тужили у оквиру постојеће организације код тужене понуди други одговарајући посао, па је из тих разлога и престала потреба за њеним радом код тужене. Директор тужене је донео још једно решење о отказу уговора о раду број .. од 07.11.2014. године из истог разлога, с тим што је овим решењем опредељена и висина отпремнине. Колективним уговором тужене број .. од 31.12.2012. године, који је био у примени у време настанка спорног односа, чланом 45, прописано је да уколико послодавац, сагледавањем стања и потреба за кадровима утврди послове за чијим обављањем је престала потреба, а према Закону о раду није у обавези да донесе програм решавања вишка запослених, одлуку о решавању вишка запослених у том случају доноси председник Извршног одбора банке, уз примену критеријума и исплату отпремнине из овог Колективног уговора. Тужена није примењивала критеријуме за утврђивање вишка запослених у експозитури у

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, другостепени суд је правилно применио материјално право када је оценио да су побијана решења о отказу уговора о раду тужили донета у законито спроведеном поступку и без повреде права тужиле.

Правилно је другостепени суд применио одредбу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14) којим је прописано да

запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца, и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. С обзиром на број укупно запослених на неодређено време и број запослених за чијим радом је престала потреба, тужена није била у обавези да донесе Програм решавања вишка запослених, у смислу члана 153-156. Закона о раду. Промењеном организацијом код тужене дошло је до затварања 14 експозитура тужене, међу којима је и експозитура у ..., те је утврђено да у тој експозитури престаје потреба за обављањем посла свих пет запослених, међу којима је и тужиља. То значи, како је правилно закључио другостепени суд, да је укинута не само радно место тужиље, већ цела група послова у експозитури у којој је тужиља радила и да је та експозитура затворена. Тужена није имала потребу, ни могућност, да запослене из експозитуре у ... распореди у неку другу експозитуру, па је правилно другостепени суд закључио да тужена није починила никакав пропуст у процедури, који би као последицу имао незаконитост решења о отказу уговора о раду тужиље. При томе, тужена није била у обавези да примењује критеријуме у смислу члана 45. Колективног уговора тужене, јер у конкретном случају није дошло до смањења броја извршилаца на истим пословима, већ до затварања експозитуре и укидања свих послова који су се обављали у експозитири у

Неосновано се у ревизији указује на чињеницу да је тужена, као послодавац морала тужилји и другим запосленима у експозитури ... понудити неку од опција предвиђених законом и Колективним уговором, у смислу распоређивања на друго радно место, премештаја на друге послове, преквалификације или премештаја код другог послодавца. У образложењу побијаног решења је наведено да није постојала могућност да се тужилји у оквиру постојеће организације код тужене понуди други одговарајући посао. Зато је тужилји терет доказивања чињенице да је тужена била у могућности да тужилји обезбеди други посао одговарајући њеној стручној спреми или преквалификацију и рад код другог послодавца, у смислу члана 231. став 2. Закона о парничном поступку, па такви ревизијски разлози, без пружања потребних података и доказа у поступку, немају значаја за другачије одлучивање у овој правној ствари. Тужилја није у току поступка, иако је све време истицала чињеницу да јој није понуђен одговарајући премештај на друге послове, односно у другу експозитиру, доставила нити предложила доказе на околност у коју би то експозитуру тужене могла да буде премештена, нити код ког другог послодавца би могла да буде премештена, као ни коју преквалификацију би тужена могла да јој омогући.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужена у ревизијском поступку није успела, због чега јој нису досуђени трошкови ревизијског поступка које је тражила и определила у ревизији, у смислу члана 153. ЗПП.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци пресуде на основу члаа 414. став 1. и члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић